

Sygn. akt X C 3029/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. S.K.A. w W. w dniu 12 sierpnia 2016 r. wniósł do Sądu Rejonowego w Olsztynie o zasądzenie od pozwanej A. S. kwoty 791,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot 726,01 zł i 65,24 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwana (...) Bank (...) S.A. zawarli w dniu 07 grudnia 2011 r. umowę nr (...). Pozwana nie wywiązała się ze zobowiązania wynikającego z opisanej umowy. W dniu 24 marca 2015 r. umową cesji zostały przeniesione wierzytelności z (...) Bank (...) S.A. na A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności, który w dniu 03 grudnia 2015 r. w drodze umowy cesji przeniósł je na rzecz powoda.

Pozwana została zawiadomiona o cesji i była bezskutecznie wzywana do zapłaty należności.

Na wartość przedmiotu sporu w wysokości 791,25 zł składa się kwota 726,01 zł tytułem zakupionej wierzytelności oraz kwota 65,24 zł tytułem zaliczonych przez powoda odsetek ustawowych w spłacie kapitału, od dnia 27 marca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

Pozwana A. S. nie stawiała się na rozprawę i nie zajęła stanowiska na piśmie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24 marca 2015 r. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w G. a A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W..

Przedmiotem umowy była sprzedaż niespornych i wymagalnych wierzytelności, opisane szczegółowo w pisemnym Załączniku nr 3 do Umowy - stanowiącym Listę Wierzytelności. Przejście wierzytelności miało nastąpić z chwilą zapłaty Ceny Sprzedaży - zgodnie z zapisami ust. 6 pkt 6.2 umowy. Cena z tytułu nabycia wierzytelności została uiszczona w całości w dniu 25 marca 2015 r.

W dniu 30 czerwca 2015 r. strony zawarły Aneks nr (...) do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 30 czerwca 2015 r. w przedmiocie uzupełnienia Załącznika nr 3 do umowy.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 24.03.2015 r. k. 10-14, Aneks nr (...) z dnia 30.06.2015 r. k. 15-15v., Załącznik nr 1 do Aneksu nr (...) k. 16-20, uchwała nr 129/2015 i oświadczenie k. 27-27v.)

W dniu 03 grudnia 2015 r. została zawarta umowa cesji wierzytelności pomiędzy A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. a powodem (...) Sp. z o.o. S.K.A. w W..

Przedmiotem umowy była sprzedaż portfela wierzytelności, opisanych szczegółowo w pisemnym Załączniku nr 1 do Umowy, pod warunkiem zawieszającym zapłaty wynagrodzenia - zgodnie z zapisami § 3 umowy. Wynagrodzenie zostało uiszczone w całości.

(dowód: umowa cesji wierzytelności z dnia 03.12.2015 r. k. 21-23, Załącznik nr 1 do umowy cesji k. 24, oświadczenie z dnia 16.12.2015 r. k. 29)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu powód nie wykazał aby przysługiwało mu roszczenie dochodzone pozwem, tzn. aby rzeczywiście doszło do przelewu wierzytelności przysługującej względem pozwanego wierzycielowi pierwotnemu.

W myśl przepisu art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki, przy czym wierzytelność przechodzi na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy o przelew. Nie ulega również najmniejszej wątpliwości, iż wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia powinna być dostateczny sposób oznaczona (zindywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczenia stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone, bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia (oznaczane) w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność (por. Kodeks cywilny. Komentarz pod red. A. Kidyby, Tom III, Zobowiązania – część ogólna, Lex 2010 r.).

W przedmiotowej sprawie powód wywodzi swe roszczenie z umów sprzedaży wierzytelności z dnia 24 marca 2015 r. wraz z Aneksem nr (...) i umowy z dnia 03 grudnia 2015 r., na podstawie których miał nabyć od wierzyciela pierwotnego dochodzoną pozwem wierzytelność. Powód nie wykazał jednakże, aby przysługiwało mu roszczenie dochodzone pozwem, tzn. aby rzeczywiście doszło do przelewu na jego rzecz konkretnej wierzytelności przysługującej względem pozwanej.

W ocenie Sądu wymienione umowy cesji nie dowodzą nabycia wierzytelności przez powoda, ponieważ wierzytelność względem pozwanej nie została w nich wprost wymieniona, a powód nie udowodnił przejścia żadnej zindywidualizowanej wierzytelności na jego rzecz. Powód nie przedłożył bowiem Załączników do opisanych umów, podpisanych przez obie strony transakcji. Nie dowodzą natomiast nabycia tej wierzytelności Załączniki jak na k. 17, 18 i 24, poświadczone za zgodność z oryginałem przez profesjonalnego pełnomocnika powoda. Mogą one stanowić jedynie dowód tego, że dokumenty takie zostały sporządzone. Nie stanowią one w istocie integralnej części umów sprzedaży wierzytelności, ponieważ nie zostały należycie oznaczone i nie sposób zidentyfikować podpisów stron transakcji po rzeczonych załącznikami. W ocenie Sądu nie można na nich oprzeć stanu faktycznego przedmiotowej sprawy.

Powód nie wykazał również skutecznego zawiadomienia strony pozwanej o ewentualnej cesji wierzytelności, ponieważ powód dołączył jedynie wydruki zawiadomień jak na k. 30-32. Powód nie dołączył również dowodu nadania bądź odbioru tych pism.

Za dowód z dokumentu w sprawie nie może zostać uznana kserokopia (wydruk) dokumentu. Dokumenty, o których mowa w Kodeksie postępowania cywilnego, to dokumenty oryginalne, które mogą być zastąpione odpisami urzędowymi, gdy ustawa wyraźnie na to pozwala. Brak natomiast przepisu pozwalającego na zastąpienie dokumentu (oryginalnego) jego niepoświadczonym odpisem, w tym przede wszystkim odbitką ksero bądź wydrukiem.

Wskazać należy, że w przypadku cesji wierzytelności, której powód nie wykazał z przyczyn jak wyżej, warunkiem otrzymania należności jest ponadto udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r. wydany w sprawie sygn. akt V CSK 187/06, publ. MoP (...)). Tymczasem powód i tej okoliczności nie wykazał. Powód nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego istnienie i wysokość zobowiązania pierwotnego, a tym samym nie wykazał, aby wierzytelność będąca przedmiotem przelewu przysługiwała pierwotnemu wierzycielowi (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r. wydany w sprawie sygn. akt V CSK 187/06, publ. MoP (...)). Z przyczyn opisanych powyżej nie sposób uznać za dowód kserokopii umowy kredytu gotówkowego jak na k. 7-9. Powód w żaden sposób nie wykazał, że umowa bankowa o wskazanym przez niego numerze została w ogóle zawarta przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Nie wiadomo zatem do jakich danych pozwanej jakiej umowy bankowej można odnieść przedłożone przez powoda i opisane wyżej Załączniki.

Zgodnie zaś z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. oraz art. 232 k.p.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa, bowiem na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne, natomiast strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien, zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznała powództwo. Powód był w sprawie reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego i winien on przejawić chociaż minimum staranności w wykazaniu zasadności powództwa. Zdanie się powoda na niezaprzeczenie merytorycznie jego twierdzeń przez pozwaną nie zwalniało go od wykazania chociaż minimum okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007r. (II CSK 293/07) „Ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności”.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy beczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W art. 339 § 2 k.p.c. nie chodzi o prawne domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda. W omawianym przypadku sąd ocenia, czy okoliczności podane w pozwie nie budzą uzasadnionych wątpliwości, albo nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają należycie i w całości żądania pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Wprowadzone przez przepis art. 339 § 2 k.p.c. swoiste domniemanie zgodności twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy nie zwalnia powoda od przytoczenia faktów, które są niezbędne do dokonania subsumcji materialnoprawnej, stanowiącej faktyczną i materialnoprawną podstawę wyroku.

Sąd obowiązany jest bowiem, nawet przy uznaniu twierdzeń powoda za prawdziwe, dokonać prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach, z punktu widzenia prawa materialnego. Stanowisko takie nie budzi wątpliwości w nauce prawa, znalazło także wyraz w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyroki: z dnia 15 września 1967 r. - III CRN 175/97, OSNCP 1968, nr 8-9, poz. 142; z dnia 31 marca 1999 r., I CKU 176/97, Prok.i Pr.-wkł. 1999/9/30).

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd powództwo oddalił, o czym orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Katarzyna Jerka